



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 570/2015
07.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене С.Ј. и др, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених С.Ј. и Б.С., адвоката Д.Ј., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1809/13 од 26.08.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 34/15 од 19.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених С.Ј. и Б.С., адвоката Д.Ј., поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1809/13 од 26.08.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 34/15 од 19.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1809/13 од 26.08.2014. године, окривљени С.Ј. и Б.С. оглашени су кривим да су као саизвршиоци починили кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по десет месеци и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Истом пресудом на основу чланова 48, 50. став 2. и члана 51. КЗ окривљени су осуђени на новчане казне у одређеном износу од по 40.000,00 динара које су дужни да плате у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плате новчане казне у остављеном року исте ће бити замењене казном затвора и то тако што ће се за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Означеном пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име

паушала плате износ од по 1.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 34/15 од 19.03.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, браниоца окривљене С.Ј. и браниоца окривљеног Б.С. и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1809/13 од 26.08.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднео је:

-бранилац окривљене С.Ј., адвокат Д.Ј., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, члана 16. став 4. ЗКП, члана 460. став 1. ЗКП, а из навода да нижестепени судови нису применили одредбу члана 58. став 3. КЗ произилази да захтев подноси и због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак вишем суду на поновно одлучивање, односно да исте преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе;

-бранилац окривљеног Б.С., адвокат Д.Ј., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 58. став 3. КЗ, повреде члана 16. став 4. ЗКП и члана 460. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак вишем суду на поновно одлучивање, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 490. ЗКП о којој странке није обавештавао јер није нашао да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета, са захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених С.Ј. и Б.С., адвоката Д.Ј., па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених С.Ј. и Б.С., су неосновани.

Бранилац окривљених С.Ј. и Б.С. у истоветним наводима захтева истиче да је на штету окривљених повређен кривични закон из члана 439. тачка 3. ЗКП указивањем да суд у правноснажној одлуци није применио одредбу члана 58. став 3. КЗ.

Одредбом члана 58. став 3. КЗ прописано је да суд може ослободити од казне и учиниоца кривичног дела за које је прописана казна затвора до пет година, ако после извршеног кривичног дела, а пре него што је сазнао да је откривен, отклони последице дела или надокнади штету проузроковану кривичним делом.

Дакле, по оцени овога суда, а супротно наводима из захтева браниоца окривљених, овом законском одредбом није предвиђена обавеза, већ само могућност суда да под напред цитираним условима прописаном одредбом члана 58. став 3. КЗ учиниоца кривичног дела може ослободити од казне.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљених да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 3. ЗКП на штету окривљених.

Осим тога, одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљених у истоветним наводима захтева као разлог подношења само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљенима, а из образложења поднетих захтева и истоветних навода да изведени докази не пружају поуздан основ за закључак да је постојао претходни договор између окривљених да изврше кривично дело у питању, да предметна новчана средства нису средства привредног суда већ да су то новчана средства која су странке у поступку уплатиле, због чега се не може у чињеничном опису дела наводити да је окривљена извршила дело на штету привредног суда, те да окривљени нису прибавили противправну имовинску корист у износу од 300.000,00 динара нити буџету Републике Србије нанели штету у наведеном износу, будући да је окривљени пре покретања предметног кривичног поступка извршио повраћај новца у износу од 300.000,00 динара, по оцени Врховног касационог суда произилази да се захтевима оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредбе члана 16. став 4. ЗКП и члана 460. став 1. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева браниоца окривљених није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Зоран Таталовић,с.р.